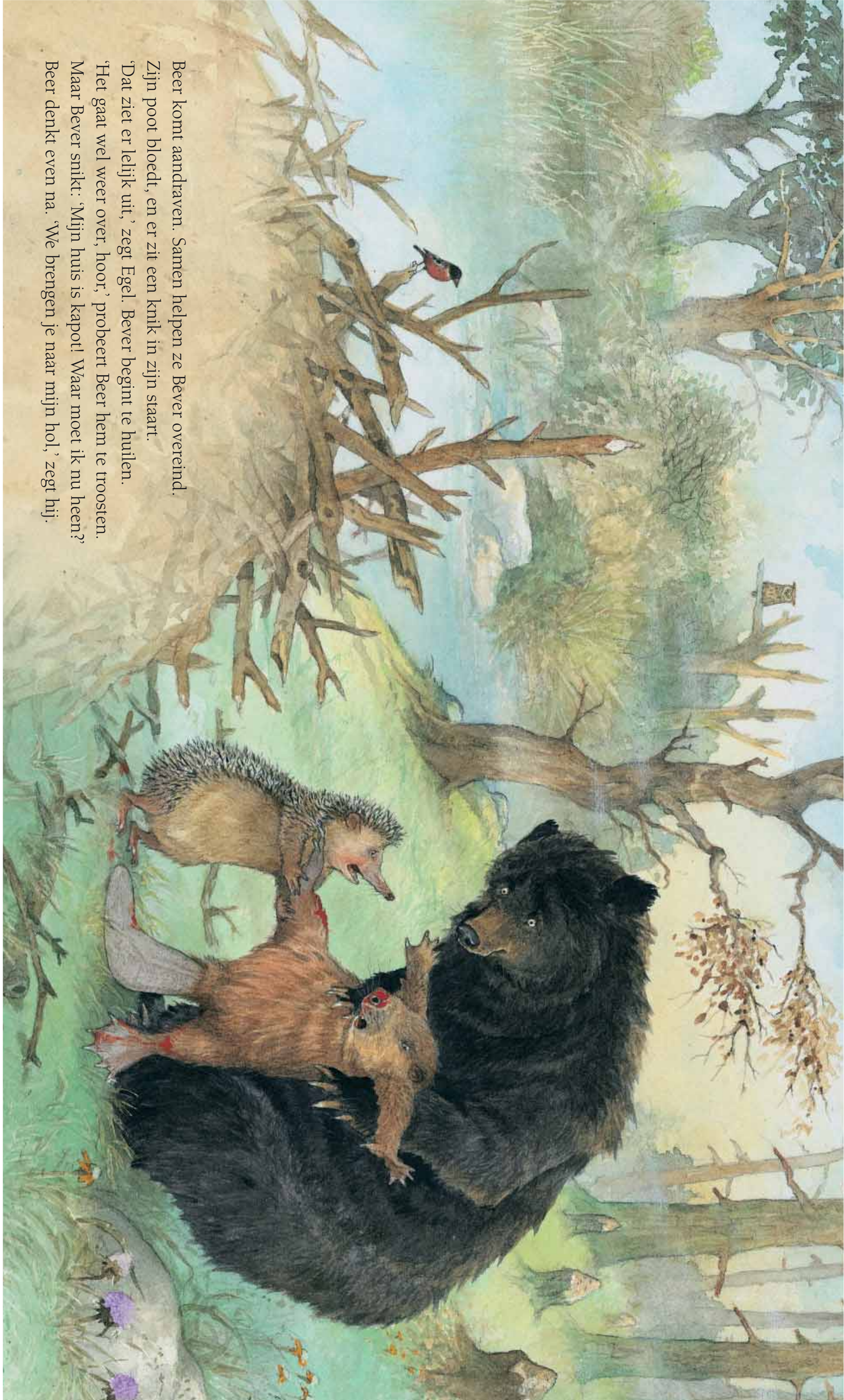

Beer komt aandraven. Samen helpen ze Bever overeind.
Zijn poot bloedt, en er zit een knik in zijn staart.
'Dat ziet er lelijk uit,' zegt Egel. Bever begint te huilen.
'Het gaat wel weer over, hoor,' probeert Beer hem te troosten.
Maar Bever snikt: 'Mijn huis is kapot! Waar moet ik nu heen?'
Beer denkt even na. 'We brengen je naar mijn hol,' zegt hij.

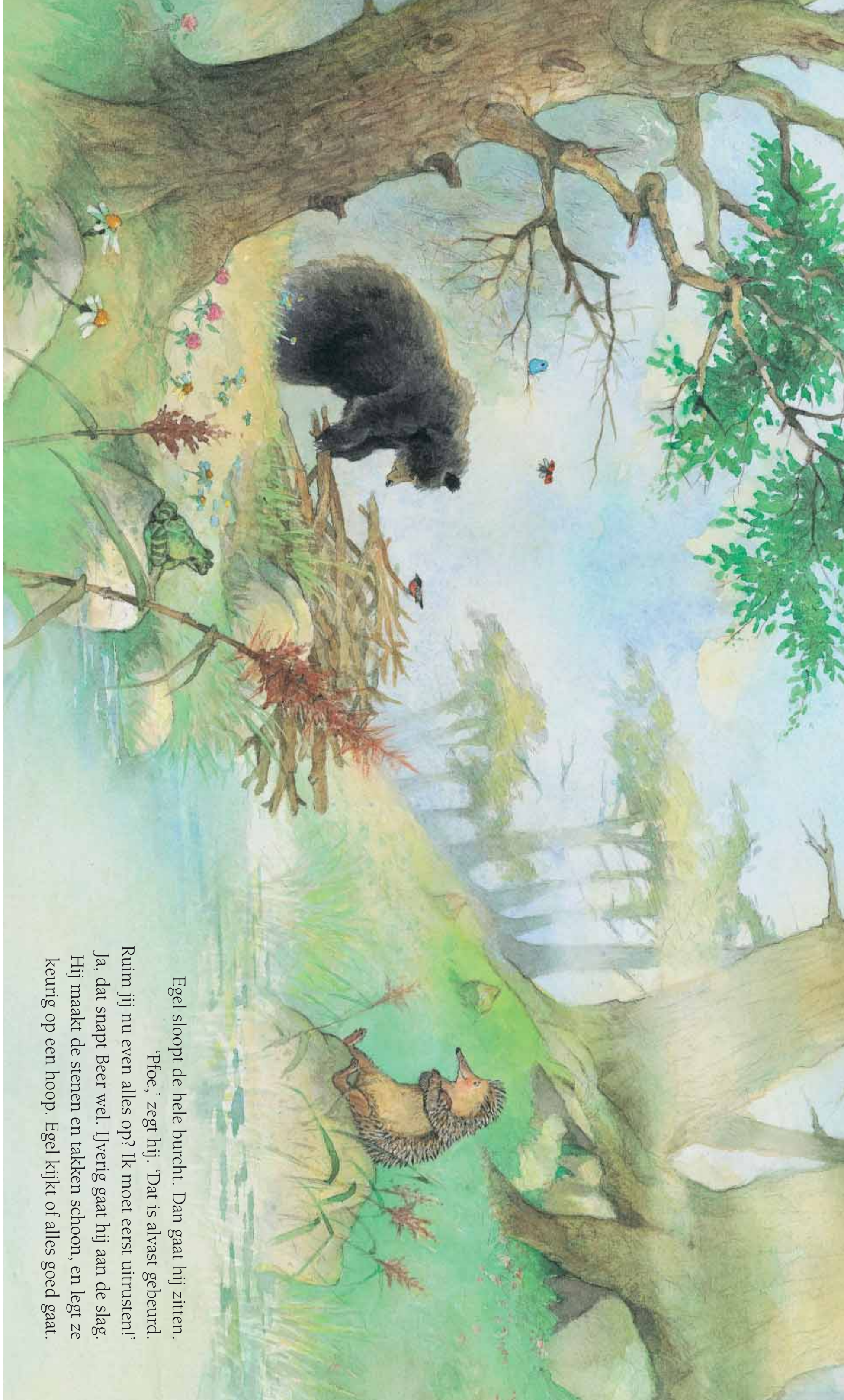

'Jai' roept Egel. 'Een prima idee!
Dan kun je rustig bijkomen van de schrik,
en daarna zien we wel weer verder.'
Bever stribbelt tegen: 'Ik wil niet!'
Maar Beer en Egel pakken hem gewoon op
en dragen hem naar het berenhol.

Ze maken een bed voor Bever en Egel verzorgt zijn wonden.
Bever zucht nog eens diep, sluit zijn ogen en valt in slaap.
'Zielig hè,' fluistert Beer. Egel knikt. Dan zegt hij op eens:
'Zullen we hem verrassen? We repareren zijn burcht voor hem!'
'Denk je dat wij dat kunnen?' twijfelt Beer.
'Natuurlijk,' lacht Egel. 'Met z'n tweeën kunnen we alles!'
Ze lopen naar de beverburcht. Wat ziet die eruit!
'Weet je wat? Ik breek hem helemaal af,' zegt Egel.

Egel sloopt de hele burcht. Dan gaat hij zitten.

‘Pfoe,’ zegt hij. ‘Dat is alvast gebeurd.’

Ruim jij nu even alles op? Ik moet eerst uitrusten!’

Ja, dat snapt Beer wel. Ijverig gaat hij aan de slag.

Hij maakt de stenen en takken schoon, en legt ze keurig op een hoop. Egel kijkt of alles goed gaat.